

Tanévzáró istentisztelet 2024. június 23-án

Mottó:

ISKOLÁBAN

**Tanár: az Úr. Tankönyv: a Bibliánk.
Jól tesszük, ha készülünk nagyon.
Nem jártuk még ki ezt az iskolát,
mégis minden nap – vizsgaalkalom.**

Énekek: 162,1-4 119,1 119,5-8 119,18 462

Lekció: Zsoltárok 34

[1](#) Dávidé, abból az időből, amikor eszelősnek tette magát Abímeleknél, aki aztán elkergette, ő pedig elment. [2](#) Áldom az Urat mindenkor, állandóan őt dicséri szám. [3](#) Az Úrral dicsekszik lelkem. Hallják ezt az alázatosak, és örülnek. [4](#) Hirdessétek velem az Úr nagyságát, magasztaljuk együtt az ő nevét! [5](#) Az Úrhoz folyamodtam, és ő meghallgatott, megmentett mindattól, amitől rettegetem. [6](#) Öröme derülnek, kik rátekintenek, nem pirul az arcuk. [7](#) Kiáltott az elesett, az Úr meghallgatta, és minden bajából kiszabadította. [8](#) Az Úr angyala őrt áll az istenfélők mellett, és megmenti őket. [9](#) Éreztétek, és lássátok, hogy jó az Úr! Boldog az az ember, aki hozzá menekül. [10](#) Féltétek az Urat, ti, szentjei, mert nem szűkölködnek az istenfélők. [11](#) Az oroszlánok is sínylődnek és éheznek, de akik az Úrhoz folyamodnak, nem nélkülözik a jót. [12](#) Jöjjetek, fiaim, hallgassatok rám, megtanítalak benneteket az Úr félelmére. [13](#) Ki az az ember, akinek tetszik az élet, és szeretne jó napokat látni? [14](#) Vigyázz, hogy nyelved ne szóljon rosszat, és ajkad ne beszéljen csalárdságot! [15](#) Hagyj fel a rosszal, és cselekedj jót, törekedj békességre, és kövesd azt! [16](#) Az Úr szeme látja az igazakat, füle meghallja kiáltásukat. [17](#) Az Úr a gonosztevők ellen fordul, emléküket is kiirtja a földről. [18](#) Akik az Úrhoz kiáltanak, azokat meghallgatja, és kimenti őket minden bajból. [19](#) Közel van az Úr a megtört szívűekhez, és a sebzett lelkűeket megsegíti. [20](#) Sok baj éri az igazat, de valamennyiből kimenti az Úr. [21](#) Megőrzi minden csontját, egy sem törik el közülük. [22](#) Halálos veszedelem éri utol a bűnöst, megbűnhődnek, akik gyűlölik az igazat. [23](#) Az Úr megváltja szolgálai életét, és nem kell bűnhődnie senkinek, aki hozzá menekül.

„Ragyogó arccal nézz szolgáladra, és taníts engem rendelkezéseidre!”

(Zs 119,135)

Kedves Testvéreim!

Tanévzáró istentiszteletként meghirdetett alkalmon vagyunk most együtt. Akkor is így van ez, ha éppen azon nincsenek itt, vagy csak páran, akik a tanév végének a legjobban örülnek. Úgy van az, hogy hamarabb jövünk össze tanévkezdéskor, kérni Isten segítségét, mint a végén, hogy azt megköszönjük, és a

kezére bizzuk magunkat. Akár csak a tíz meggyógyított leprás esetében történt – hálát adni már csak egy jött vissza közülük.

Azonban, akik itt vagyunk, ha tán semmi közünk is a szokványos iskolákhoz, mégiscsak megállhatunk hálaadással az Úr előtt. Hiszen valamennyien iskolába járunk, **az Ő iskolájába**. Igaz, nem hordunk iskolatászkát, nem ülünk be az iskolapadba. Itt nincs bizonyítványosztás, se diploma vagy tudományos fokozat, se szünidő – csak állandó **kapcsolat** Vele és tanulás Tőle. És minél többet megtanulunk, annál jobban látjuk, hogy még mi mindent nem tudunk. Igaz, amit Füle Lajos „ISKOLÁBAN” című verse mond:

**Tanár: az Úr. Tankönyv: a Bibliánk.
Jól tesszük, ha készülünk nagyon.
Nem jártuk még ki ezt az iskolát,
mégis minden nap – vizsgaalkalom.**

Bizony, van feleltetés, számonkérés, olykor ismétlés vagy akár osztályismétlés is...

Kedves Testvéreim! Jó és elengedhetetlenül szükséges a hívő élethez, ha tanulunk. Nem elméleti ismereteket, hanem Vele való kapcsolatot, **tanítványként** Vele járást, követést tanulhatunk – és **vizsgálunk** belőle a legkülönbélebb élethelyzetekben. Hol ilyen, hol olyan eredménnyel. Sokszor csak utólag ismerjük fel, hogy ez most egy vizsga volt, amiben elbuktunk, netán megerősödtünk. Azonban ebben a tanulásban is szükséges néha **megállni, számot vetni**, aztán új erővel és odaszánással indulni tovább. Ennek az alkalma lehet számunkra ez a mai nap is.

Tanár: az Úr. Milyen jó ezt tudni! Hiszen sokszor mennyi kifogást találunk a földi tanárokkal szemben: hogy nem jól magyaráz, szigorú, igazságtalan, kivételez, sokat követel, nem szeret, nem ért meg... és sorolhatnánk. De ha a tanár maga az Úr, akkor tudjuk, hogy a **legjobb kezekben vagyunk**. Mert Ő tudja, mire tett képesekké, mit várhat tőlünk, nem kivételez és nem igazságtalan, megértő és szeret. Arra tanít. amire szükségünk van, és ami a javunkat szolgálja.

Tankönyv: a Bibliánk. Ez a tankönyv nem lexikon, nem ismerethalmaz, hanem útmutatás. Az **életre tanít**, az élet útvesztőjében **vezet**. **Igaz**, és állandóan érvényes, nem megy ki a divatból, nem avul el. De útmutatás – nemcsak a mindennapi életben, hanem az Életre, az örök életre vezető utat is elénk adja.

Ezt az utat keresi a zsoltáros a 119. zsoltárban. Itt található a legtöbbször (persze ez a hosszánál fogva is érthető) a „taníts” kérés. Leginkább így: **taníts rendelkezéseidre**. Amivel a zsoltáros már azt is kifejezi, hogy szívesen igazodik az Úr vezetéséhez, sőt: kéri és igényli azt. Gyönyörködni tud a megértett dolgokban, Isten törvényében.

„Taníts engem rendelkezéseidre!” Amikor ilyen kérést tár valaki Isten elé, azzal megvallja, hogy számára ez létfontosságú. Hogy komolyan és felelősséggel veszi az életben rá háruló helyzeteket, feladatokat. Nincs elszállva magától, hogy ő már

mindent tud, és neki senki ne dirigáljon. Ellenkezőleg, **igényli a vezetést**, azokat az életszabályokat, amik mentén biztonságosan tud eligazodni és haladni a jó irányba, a csapdákat kikerülve.

A zsoltáros ezt a biztonságot az Úrban találta meg. Igéje az a fontos forrás, amiből merít, ami oltalom és védelem is egyúttal a számára. *Kedves Testvérek*, érdemes otthon csendben elolvasni a 119. zsoltárt, meglátni benne, hogy a *törvény*, ill. a *rendelkezések* nem szigorú paragrafusokat jelent, hanem életbevágóan fontos **eligazítások**. Ahogyan a közlekedési szabályok is a káosz legyőzése és a rend érdekében születnek. Vagyis a zsoltáros tudja, hogy Isten igéje nem valami béklyó, ahogyan sokan gondolják róla, hogy csupa tilalom ez se szabad, az is tilos, hanem ellenkezőleg: azokat a világos, követhető **életszabályokat** jelenti, amiket jó megismerni, elfogadni-tanulni, követni, hogy az életben el ne kallódjunk.

Ezt a **vezetést**, az Úrral való **kapcsolatot** éli és tapasztalja meg Dávid, ahogyan azt a 34. zsoltárban hallottuk... ez alakítja ki benne a vágyat, hogy továbbadja, amit átélt, hogy maga is tanítson mások az Úr útjára: *Jöjjetek, fiaim, hallgassatok rám, megtanítalak benneteket az Úr félelmére. Tanulni és tanítani.* Megtapasztalni, átélni, elmondani és tanítani – ez Dávid vágya. És mindenkié az, aki valami jót talált: szeretné másokkal is megosztani, hiszen attól ő nem lesz szegényebb, ellenkezőleg.

Jó azt is megfigyelni, felismerni, hogy mégsem úgy látjuk Isten gyermekét, mint aki észet oszt, mert ő már mindent tud... Ellenben: **tanulok, hogy taníthassak**, és miközben szüntelenül **tanulok, tanítható maradok**. Az Úrral való kapcsolat megmaradása ennek a záloga.

Kedves Testvéreim! „Ragyogó arccal nézz szolgálóra, és taníts engem rendelkezéseidre!” – hangzik alapigénk a 119. zsoltár egyik „taníts” kéréseként. Olyan mély üzenete van ennek az igének! Micsoda **bizalom** árad belőle Isten felé, mekkora nyitottság, **várakozás** van a zsoltárosban! Figyeljük meg azonban, ebben a kérésben a motiváció nem csupán az, hogy szeretne jól eligazodni az életben, ezért kéri a szabályok ismeretét. Nem, ez a **tanítvány magatartása**, aki a Mesterre tekint. Néz és felnéz Rá. És fontos neki a **Mester tekintete** – ez a vele való szemkontaktuson túl egy szoros kapcsolatot, kötődést mutat.

Amikor valaki **ragyogó arccal néz** ránk, az minket is felvidít, megörvendeztet, jókedvre derít. Ha pedig ezt valaki Isten részéről tapasztalja, akkor tulajdonképpen azt éli át, amiről az ároni áldás is szól: *„Ragyogtassa rád orcáját az Úr és könyörüljön rajtad”* (az új fordítás szerint). Ragyogó arccal néz rá Isten.

„Ragyogtassa ránk orcáját” – sokszor megjelenik ez a vágy az Ószövetség lapjain. *„Legyen kegyelmes hozzánk az Isten, áldjon meg bennünket, és ragyogtassa ránk orcáját!”* Zs 67,2 *„Istenünk, újíts meg bennünket! Ragyogtassa ránk orcáját, hogy megszabaduljunk!”* (80,4) *„Seregek Istene, újíts meg bennünket! Ragyogtassa ránk orcáját,*

*hogy megszabaduljunk!” (80,8) „Uram, Seregek Istene, újíts meg bennünket! **Ragyogtasd ráink orcádat, hogy megszabaduljunk!” (80,20)***

Ezek mögött a kérések mögött mindig egy olyan igazság húzódik, hogy amikor ez a kérés valóra válik, az olyan, mint amikor **kisüt a nap**. Tulajdonképpen az Úrral való kapcsolatot, vagy annak a helyreállítását jelzi ez a tény.

Kedves Testvéreim, itt térhetünk át az evangéliumra. Vagyis arra, hogy Isten arca, szeretete az Úr Jézus Krisztusban **ragyogott fel nekünk és ragyog ráink**. Benne lépett kapcsolatra velünk, jött hozzánk közel és áradt ki ráink szeretete, szabadítása. Jézus vállalta az emberlétnek minden korlátját, terhét, nyomorúságát. Vállalta a golgotai kereszthalált azért, hogy a halálból az életre vezessen. Hogy akit megérint az Ő arcának ragyogása, az valóban **megszabaduljon** és a „tanulni és tanítani” vágyával tehessen bizonyosságot Róla, mint szabadítóról. *„Ébredj fel, aki alszol, támadj fel a halálból és felragyog neked a Krisztus!”* – írja Pál apostol. (Ef 5,14) Ezt a kapcsolatot élni, ápolni, elmélyíteni – ez a legfőbb tananyag. Ragyogtassa ráink orcáját az Úr, és ebben segítsen minket élni, haladni, növekedni, előbbre jutni. ***Ámen***